

държаха 36 часа гладни. Послѣ това произшествие ние тръгнахме по планината, дойдохме на Три-чуки и запрѣхме са на „новата пѣтека.“ Тамъ ни чѣкаше потеря изъ Пиротъ. Бѣха испроводени противъ насъ 500 турчина; но ние са не ударихме съ тѣхъ, защото и на тие турци са не искаше да са биятъ. Цѣль день стоѣхме на планината и гледахме са; а послѣ сѣки отиде по работата си.

Да ви разскажа сега за Тотя и за неговата чета, която бѣше разбиена при Върбовка. Когато Тотйо тръгна изъ Влашко, то азъ му дадохъ оружие и малко пари, и рѣкохъ му, да са не мае ниде, а да върви по-скоро за балкантъ. Тотйо не испълни моите заповѣди; той са бѣше забавилъ цѣли три деня само около Свищовъ. Когато видѣле четата му три черкезчета, то Тотйо рѣкалъ да ги заколатъ; но не постаралъ са да скрие лѣшовете имъ както трѣба. Изъ Свищовъ биле испроводени люде да тѣрсатъ изгубенните момчета; а когато ги намѣриле, то помислиле, че сѣ ги закладе пакъ турци. Послѣ това Тотйо би трѣбало да бѣга и да са скрие; но той отишѣлъ до с. Върбовка и запрѣлъ са да си почива. Единъ день, срѣдъ пладне, преминалъ по край него единъ турчинъ и видѣлъ го; но Тотйо пакъ не земалъ по-осторожни мѣри. Когато Турчинтъ отишѣлъ въ ближните села и когато разсказалъ какво е видѣлъ, то турците испроводиле слѣдъ Тотя голѣма потеря; а Тотйо и неговата дружина и не хаѣле. Когато потерята са приближила на 20 крачки и когато турците захванале да са питатъ кой ще да влѣзе пѣрви въ шумактъ, то тогава вече четата видѣла каква опас-